

ДѢЛО

Выходить во Львовѣ въ Вторникъ, Четвергъ и Суботу (крѣмъ русскихъ святыхъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библіотеки найзнам. повѣстей“ выходитъ по 3 печат. аркушѣ каждый 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подѣ 44 улица Галицка. Рукописи отвергаются лишь на попереднее застереженіе. Объявленія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣть одной строчки печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламція неопечатаній вольный бѣть порта. Предплату и inseraty принимаются: У Львовѣ Администрація „Дѣла“. У Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukas, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a.; Rudolf Mosse; E. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старина“ въ Кіевѣ, почтовой урядѣ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерзбавская ул., д. Ралли 9.

Предплатя на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: на цѣлый рѣкъ . . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . . 12 рубл. на пѣвъ рѣку . . 6 зр. на пѣвъ рѣку . . 6 рубл. на чвертъ рѣку . . 3 зр. на чвертъ рѣку . . 3 рубл. съ дод. „Библіотеки“: на цѣлый рѣкъ . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . 16 рубл. на пѣвъ рѣку . . 8 зр. на пѣвъ рѣку . . 8 рубл. на чвертъ рѣку . . 4 зр. на чвертъ рѣку . . 4 рубл. на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣлый рѣкъ . ар. 5— на цѣлый рѣкъ . 6 рубл. на пѣвъ рѣку . ар. 2-50 на пѣвъ рѣку . . 2-50 р. Для Заграничя, отправъ Россіи: на цѣлый рѣкъ . . 15 зр. на пѣвъ рѣку . . 7-50 зр. на чвертъ рѣку . . 3-75 зр. съ дод. „Библіотеки“: на самѣ додатокъ: на цѣлый рѣкъ . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . 6 зр. Подлинное число коштуе 12 кр. а. в.

Съ днѣмъ 1 (13) цвѣтня зачинаея П. чвертъ-рѣкъ сегорѣчного издавничества „Дѣла“ и „Библіотеки найзнам. повѣстей“. Просимо о вырѣваннѣ залеглостей и скорѣ отновленѣ предплаты.

Новоприступающій П. Т. Предплатникъ „Библіотеки найзнам. повѣстей“ одержать за доплатою 1 зр. початокъ повѣсти Додета „Набобъ“ (17 аркушѣвъ).

На слѣдующій чвертъ рѣкъ будено высылати лише тымъ П. Т. Предплатникамъ, котрымъ предплатя ще не скончалася.

На адресовыхъ карткахъ сего числа зазначено каждому, доки мае заплачено.

Програма гр. Войтѣха Дѣдушицкаго.

„Oświeceni powinni bez dumy lud rozpoznać, zbliżyć się doń, równać ze sobą i lud ten i język jego i obyczaje, w przekonaniu niezachwianym, że ta wolność wszystkim zbrata, a temu, co lepsze i wyższe, zapewni bez gwałtu w tem braterstwie zwycięstwo.“

Сими словами закончивъ гр. Войтѣхъ Дѣдушицкій два свои отчеты, держаніи 15 и 18 сѣчня сего року у Львовѣ на тематъ „O stosunkach Rusi za czasów Rzeczypospolitej polskiej“. Ихъ треба розумѣти такъ, що гр. Войтѣхъ жадае, щобъ интеллигенція польска, а именно польска шляхта на Руси, зблизилася до народу руского, понала его, а оттакъ старалася его зрівнати съ собою подѣ взглядомъ высковымъ и обрядовымъ, а гр. Войтѣхъ вѣтъ пересвѣдченый, що безъ гнобленя народу руского, а давши ему вольнѣсть, польскѣсть остаточню яко щось лучшого и высшого побѣдяти мусять.

Коли кому, то гр. Войтѣху виний мы бути дуже вдячнй за то, що бнѣ, передовый Польша и ревный участникъ въ т. ав. „органичній праця“, т. е. въ колонизаціонній работѣ на Руси, бѣтъ часу до часу кѣлькама нероважными словами розкрывае намъ такі хорошенкій задушевнй планы своихъ товаришѣвъ и одномышленникѣвъ супротивъ руского народу! Вправдѣ планы тѣ бѣтъ давня намъ вѣдѣстнй и кульмануть въ нивеляціи всего, що рускимъ духомъ пахне. Але гр. Войтѣхъ любить чи хоче въ очахъ Русандѣвъ уходати за чоловічка бодай кривоту приклоннѣйшого равновѣи руского народности, чимъ въ явнѣ

Правительственный стовпъ.

(Отповѣдате зъ малярского, Коломана Миксата.)

Лагодися, читателю почути необычайнй рѣчи: довидаея про таке открытие, котре повинно очудувати правительство и отворяти очи читателю публицѣ. Другого подобнаго выпадку не отнайдете въ литовскихъ. Отже ослушайте.

Я поспоривъ разъ съ моею люббою кузничкою Анною про те, хто написавъ „Набоба“, Додѣ чи Юкай? Мы умовились, что той, хто програе, буде мусѣтъ дати противнику бѣлый листъ съ своею пѣдиною, а противникъ може на нѣмъ писати, что захоче.

Я програвъ. Она дѣстала бѣтъ мене бѣлый листъ, але не написала на нѣмъ того, чего я бажаю, т. е. що обовязуюе любити ея до гробу, а таке дивоглядне бажанье: „Пѣдиноаный обовязуеть предплатити на нми овои кузнички Анны все малярскй газетъ, що выходитъ въ Буда-Пештѣ“. Она знала, что я не надто интересуюся газетамы, тожъ и забажала покярати мене. И треба сказати, було дуже улачно.

Я пошавъ до вѣдучаго бюро, щобъ дѣзнатися про вой газетъ, що выходятъ въ Буда-Пештѣ, а потому пошавъ по редакціяхъ. Нѣчого незвычайнаго менѣ не случилось, ажь понки я не зашловъ въ редакцію „Трубы Мира“. „Труба Мира!“... Я николи не чувавъ, что есть яка така газета.

— Се, яковѣрно, якийсь незначущій листокъ, — оказавъ менѣ одинъ знакомый.

— Менѣ здаеся, — замѣтивъ другій, —

негаторы, кромѣ гр. Голѣвского. И тому слово его мусимо конче бодай коротко скомментувати, щобъ съ новымъ гладонскимъ псевдолибераломъ и непрошенымъ протекторомъ Руси галицкою покѣчнати рахунокъ и показати рускому загалови, що изъ стороны фракціи гр. Войтѣха нашему народови гроивать таке саме небезпеченство, що и бѣтъ явныхъ негаторѣвъ и нивеляторѣвъ Руси. Оттакъ ходитъ намъ о сконстатованье факту, что медоточивѣ слова, яки въ часѣ розправъ надъ внесенымъ пос. Романчука въ нашѣмъ соймѣ лилися ширшою якъ вычайню струею въ усть деякихъ польскихъ послѣвъ, сугъ прогоио маскою для нивеляціонныхъ ихъ тенденцій, и что про-то категорія Польшѣвъ фасону гр. Войтѣха Дѣдушицкаго нѣякій Русинъ вѣрнати не може и не смѣе. Буде се и новый доказъ для сущности старои правды, що народови рускому не вольно надѣтисы якои-небудь польги бѣтъ тыхъ псевдолибералѣвъ въ глиснованныхъ рукавичкахъ, хочь-бы они голосомъ сирены до насъ говорили, а всякимъ „Мирамъ“, „Русямъ“ и сферамъ правительственнымъ може нашъ объективный вывѣдъ розкрити очи, що о примиренью обохъ народностей нашего краю при тѣмъ складѣ рѣчей и черезъ тыхъ людей и бесѣды бути не може.

Статья наша въ тѣмъ предметѣ буде пандантомъ до увагъ, яки насунулисе намъ при оцѣнѣ товариства „ochrony własności ziemskiej“, до котрого то товариства такъ сердечно бажавъ „Миръ“ притягнути и Русинѣвъ. Тамъ забагаеся декому посредствомъ колонизаціи Мааурами и Познанцями польщити Русь насильно, а тутъ мае польскій „ованикъ“ на Руси зблизитисы до „снѣорк-а“ руского и такъ довогъ рѣвнати его съ собою въ взглядѣ языковѣмъ и обрядовѣмъ, доки сей „posciwy cniorek“ не замѣнитъ руского языка на польскій, а обряду греческого на латинскій. Се стане, пѣсля думки гр. Войтѣха, безъ „gwałtu“ посредствомъ хитрой повольной ассимиляціи, т. е. посредствомъ польскои а навѣтъ и утративистичнои школы, польского языка въ урядѣхъ и судахъ, посредствомъ радѣ повѣтвыхъ, писарѣвъ громадскихъ, касъ повѣтковыхъ съ польскими капиталами, „kółek“, реформованныхъ Василінѣвъ и „кадръ“ о Ка-

люди. Все тѣ средства сугъ добръ, бо не выкажутъ въ Русинахъ тои ренитенци, якъ вычайню выкликую насильна и явна польонизація. Але все тѣ дороги сугъ добръ, бо ихъ освѣщае цѣль одна: поворотъ до „światnych Jagiellońskich czasów“.

При тѣмъ най буде намъ вольно скавати, что мы лишь даяго розправляемосъ съ собою графа, бо бнѣтъ въ своихъ отчетѣхъ выступивъ въ роли ментора, далекоглядного политика и историческа для тыхъ своихъ товаришѣвъ по духу и плоти, что въ ширости своей просто негуютъ Русь, тымъ негованьемъ будяте оповицию руску и — коротко кажучи — осууютъ тиху и хитру „organizacyjn-у“ працю. Щобъ-жъ своихъ товаришѣвъ тымъ лекше пересвѣдчити о рациональности проктованои „тихой ассимиляціи“ Руси съ Польщею, то графъ говорить до нихъ въ недостаю историка, немовъ-бы хотѣвъ сказати: слушайте лишь мои рады, бо я прійшовъ до не яко историческѣ. Доки Польша поступала дорогою, на котру я теперь показую, доти Русь ассимилювалася и было „światnie“, побѣдѣше уживано противъ Руси средствъ нагальныхъ и выкликано вѣтъ аъ лѣва. Хитрѣсть, интрига, „Kalkinada“ передовѣтъ!

По мнѣню гр. Войтѣха держава польска была въ Х. вѣдѣ ще не потрібна. Рачию существованя мали лишь державы: ческа, руска и полуднево-славянска. Доперва въ XIV вѣдѣ вътворили еи Локетокъ и Казимиръ Великій, два геніи, що врозумѣли становиче польского народу въ Славянщинѣ и для мисіи цивилизаціонной и для пропаганды католицизма звучали народъ польскій въ политичну цѣльѣсть. Русь въ вѣкѣхъ X. и XI. становила въ понятю графа огромну варварску державу, котру оба Болеславы ходили лишь грабати. Съ смертею Мономаха Русь була порохномъ. Еи нищили усобицѣ, а несила еи спочивала головно въ тѣмъ, что она оторвалася бѣтъ культуры заходу. Церковь на Руси не поедала нѣякого значеня и не причинилася до монархичнои организаціи державы. Одна Червона Русь являла бѣтъ Ростиславичами и Романовичами бѣльше жизненной силы, бо оперлася о захѣдъ. Тамъ и вътворилася шляхта на ладъ польскои, а въ шляхтѣ добачае графъ заснову до

всякого добра, поступу и культуры. По нападѣ монгольскѣмъ вся Русь на ново адичѣла. Зъ сего користають литовскй князѣ. Они загортають одну еи часть подѣ свою власть, а Болеславъ Тройденевичъ естъ внову першою вѣвѣдою на Галицкѣи Руси, що старася тутъ завести „католицискй порядокъ“. Дѣло се ведуть дальше Казимиръ Вел., Владиславъ Опольскій, Мадаре, Ядвига, Ягайло и его наслѣдники. Отъ и вътворилася „światne szasy Jagiellonów“! Починаея ассимиляція руского и православного народу съ польскимъ, католицизъмъ. Слѣдуютъ благодати польскй на Руси: Городецьска унѣя, нобилитованье руский боаяр окатоличеныхъ а Іа Грицько Кердевичъ, и др. Безъ того була-бѣ Русь лишилася до судного дня „варварскои анархичѣ“. Польша принесла тѣ понятие права и культурный ладъ. Вправдѣ признае графъ, что и на Руси була своя штука и языкъ выробленый, на котромъ доперва выробивея языкъ польскій; була и сила державна, оперта на наслѣдственности престола литовско-руского, але все то було нѣчимъ. Безъ Польщѣ, т. е. безъ латыны, католицизма и порядковъ нѣмецкихъ, повывченыхъ Польщею бѣтъ сущидной нѣмечины, було-бы все то добро звидѣло. Польша принесла Руси в ольнѣсть. Вольнѣсть та — розумѣи шляхотска — вътворила на Руси ричаретво, що вѣрно служило коронѣ, и та вольнѣсть привела съ собою, что съ початкомъ XVI вѣку вже вся Галицка Русь була влатнизована и спольщена. Сей обявъ тѣшитъ дуже графа Войтѣха и бнѣтъ того пересвѣдченя, что се сталося по вольндѣ и несилувандѣ воли! Оттакъ констатуетъ графъ, что агадана вольнѣсть не дотыкала простого народу и его православной вѣры. Верства та була совсемъ пасивна. Але вѣдно ще велика князѣ литовско-руска и королѣ польскй въ одній особѣ держалисе строгого и нелюбого графови монархизму, опертого на феодализмѣмъ устрою Литвы. Доперва Жигмонѣтъ Августъ вѣшовъ дорогою, котра дуже и найбільше подобаея гр. Войтѣху, дорогою республиканизму, т. е. вѣрно сказавши, дорогою, на котрой монархизмъ въ Польщѣ утративъ всяке значенье, упавъ и давъ повну свободу дѣланя олигархичнй шляхотскѣи. Шляхта литовско-руска сподобала собѣ

„Труба Мира“ правительственное издавничество для народу.

Мене то мало обходило. Я мавъ записаву улицу и нумеръ дому редакціи, и пошловъ туда. Скоренько знайшовъ я на дверехъ таблицю съ написею товотыми буквами: „Редакція и Администрація тижневои газетъ „Труба Мира“.“

Въ редакціи заставъ я чоловічка съ козиною борѣдкою; слѣдѣтъ на нанапѣ и пивъ каву.

— Чого собѣ бажае? — сыштавъ мене опокѣйно.

— Я гляджу редакція „Трубы Мира“.

— Она тутъ, — отповѣтъ, вставъ, и покнужъ пшти каву.

— Чи маю честь говорити съ п. редакторомъ?

— Такъ, — отповѣтъ неохочо, хочъ все таки кречно.

— Я прійшовъ предплатити „Трубу Мира“.

— Предплатити?! — окрикнувъ бнѣ, повторяючи, — Вы прійшли предплатити? Що хотите тымъ сказати?

— Щѣ хочу тымъ сказати? Очеvidно, нѣчо другого, якъ що хочу предплатити вашу поважану газету.

Онъ зложивъ руки на-вхрестъ на грудехъ, а лице его пріяло видъ сердечности:

— То дуже гарно зъ вашои стороны, але, знаете, я не зъ тыхъ людей, что то руководитъ материальными интересами. Я напередъ вамъ можу оказати, что моя газета не для васъ. Я могу вамъ наредити якусь другу газету. Вы зовѣтъ инакшй маеете погляды, щобъ мажае вамъ припоруцати мою газету: она выдаея для простыхъ

людей, ласкавый пане!

— Ну, я-жъ и не для себе ея предплатую, — отповѣтъ я.

— Такъ? — аотхнувъ бнѣ, — то и на такой способъ бѣльше буде отповѣдна „Недѣльна Новина“. То прегарне издавничтво. Я смѣло могу припоруцати вамъ его.

— Я вже предплативъ „Недѣльну Новину“.

— Такъ! Ну, то тогда моя газета зовѣтъ злишна. Обѣ однакового зѣботу, а до того моя „Труба Мира“ ще ѣ дорожша.

Мое здивованье було безъ краю. Я ще не бачивъ редактора, что не радъ пріяты предплаты на свою газету. Дѣйствно, давне чудо!

— Ну, ласкавый пане, — оказавъ я — я на всякій способъ бажаю предплатити вашу газету. Ось вамъ грѣшѣ: Прощу, дайте менѣ покнитованье.

— Нѣ, нѣ! — пробормотавъ бнѣ и вхопивъ азъ край стола, — я не могу допустити до того. Моя совѣтъ не позволяе менѣ пріяты бѣтъ васъ предплату.

Якъ бачу, вы необычайно окромный чоловікъ, але мене нѣчо не обходатъ, яка ваша газета. Нехай собѣ буде, яка хоче, я бажаю предплатити ея.

— Ось нѣ тобі! — окрикнувъ редакторъ плаканнымъ голосомъ и въ его маленькихъ лукавыхъ очехъ блыснула слеза. — Не губѣтъ мене, заклинаю васъ! У мене жѣнка и дѣти, ласкавый пане! Покнѣтъ свое намѣренье.

— Якъ то? Вы збожеволѣли, чи що? То я васъ тымъ гублю, что хочу предплатити вашу газету?

— Я не збожеволѣвъ! Вѣрте менѣ, нѣ! Але...

— Якъ собѣ хочете, а я не могу отупить. Я програвъ закладъ и, якъ чоловікъ гоноровый, мущу оповнити свой обовязокъ.

— Ну, тымъ опосовбитъ вы убеге одну родину, доведете ея до нужды! — и бнѣ почавъ въ рознуцѣ бѣгати по комнатамъ, такъ что менѣ отало жаль бѣднги. — Дайте менѣ слово, — оказавъ бнѣ по хвиль, — что не выдасте мене, а-ѣ вамъ признаеся у воиъ, бо только тымъ чиномъ увольнѣюся бѣтъ васъ. Побожѣтоя, что нѣкому про те не окажете.

Я побачивъ, что маю дѣло съ збожеволѣлымъ, и мене зацѣкивало, якій тому буде конецъ.

— Ось вамъ моя рука! Нѣкому не розкажу.

— То велика тайна, ласкавый пане!

— Ну, олухаю васъ.

Онъ подойшовъ къ менѣ зовѣтъ близенько и оглянувши спершу всю комнату, чи хто не подоухе, прошептавъ дрожачимъ, глухимъ голосомъ:

— Знаете, ласкавый пане, газетъ „Труба Мира“ зовѣтъ нема!

— Якъ? Нема? Чому-жъ вы менѣ того разъ не оказали? Я васъ не розумѣю.

— Бачите, „Труба Мира“ дѣстае бѣтъ правительства субвенцию, отже нѣбы мусѣтъ бути, але що я каждого року печатаю всеюгъ одинъ нумеръ и то только въ одномъ примѣрнику, то еи на дѣлѣ нема!

— Якъ же то: одинъ нумеръ и въ одномъ примѣрнику!

— Та такъ: одинъ нумеръ въ одномъ при-

такий олігархічний самовільний устрій державний и покінувши народитись руску и вѣру давню, владяся съ шляхтою латинсько-польскою въ одну цѣлѣсть, що панувала, а по при котру королевська власть вѣшла до чистого вера. Сей часъ, по Люблинськой уніі — то идеаль гр. Войтѣха. Оттакъ думано якійсь часъ о пріятію протестантской вѣры обома народами, о заснованю окремои народнои церкви, але, коли се показалося неможливымъ, рѣшено весь народъ, польскій и рускій, привести на вѣдро римско-католицкою церкви. Се дѣло починаєть съ панованьемъ Жигмонта III. Вааы, съ унією церковною. Лишь двѣ рѣчи не може простити графъ Войтѣхъ, имевшо, що Баторій втворювавъ козачину и вярхію церкви православной. Якъ-бы не то, то Русь давно и безъ всякого силуваня була-бы вже алатинцилася и спольщилася. Баторій стрѣмивъ до absolutum dominium, а се противилося якъ-разъ самоволю олігархіи шляхотскои. Се, по гадцѣ графа, грѣхъ непростимий, се и причина, що побивъсь виявилася козацкѣй повстаню и велика релігійно соціална война Хмельницкого. На що було скрѣпляти руско-православный элементъ, пытає графъ, коли онъ вже розлѣтався? А такъ повстала и Сѣчь и братства Ставропігійскіе на цѣлѣй Руси, що спинили добре зачатѣ дѣло асиміляціі руского народу съ польскимъ! Графъ сварить такожъ и на нетолеранцію латинского клера для руского духовенства. И она спинила асиміляцію, а такъ при вѣлчаню шляхотскѣй була-бы упередъ вся шляхта спольщилася, а оттакъ мѣщанство и селянство. Графъ не любить такожъ и родину князѣвъ Острожскихъ за ихъ упертѣсть, т. е. за закладанье Скитѣвъ и братствъ Ставропігійскихъ. Доверва Янушъ Острожскій, що зрѣкса народности и вѣры руской, подобаєть графови. О войнѣхъ козацкихъ графъ не вгадує вѣчого, але хочъ тѣ войны минули, то прецѣвъ и нынѣ графъ не естъ певный свога и признає, що между шляхтою польскою и демократією рускою лежить якійсь бездонный провалъ, що ихъ дѣлать отъ себе. Онъ каже, що духъ козачій жѣ ще и нынѣ и золоту вѣлчаню шляхты уважає народъ рускій ще вѣдно неволею и тиранією. На то хоче онъ и найти лѣкъ, а самъ чудотворнымъ лѣкомъ естъ „zblizienie się do lada“ и рецента, котру подали мы на передѣ стать. Якъ се станесе, буде въ нашомъ краю — тандирный рай!

Така ось суть проводніи гадки въ двоухъ отчитатѣхъ графа Войтѣха и нашѣхъ читателѣхъ, повнавши ихъ, оправдають певно и нашъ судъ о графѣ, що онъ вѣхто другій, якъ лишь замаскованный нивелаторъ всего, що не естъ польске и латинске. Подемизувати съ такими выводами, шкода часу и заходу. Графъ, здаєсь, и не має претенсіі бути историкомъ, тожь и его погляды историчный трудно историчными датами збавити. На се требо-бы бодай кільканадцять популярныхъ лекцій для графа Войтѣха, а о успѣху можна-бы ще вѣдно сумнѣватися. Намъ ходило лишь о то, щобъ руска мѣрники, котрый я мушу предлагати правительству, чтобы выдали мѣнѣ субвенцію, мовъ то газета естъ... Я человекъ съ роданю. Вы не охотете позбанити насъ кусяка хлѣба. Штерю дѣтей, ласкавый пане, штерю дѣтей! Шо мовѣ выласненю вы, — не правда-жъ? — не забываете того, щобъ я вамъ за 4 гульдены печатавъ що тыждня по одному номеру?

Я ажъ теперь почавъ розумѣти, що маю дѣло не съ дурнемъ, а съ мудрагелемъ.

— А що-жъ, чи нема охотниковъ предлачувати вашу газету?

— Дуже мало. На рокъ зголосится одинъ, найбільше два, але я ивъ все отраджу. Така, бачате, доля вѣхъ выдавництвъ, що дѣстають субвенцію. Прошу я васъ, кому потрібно такого выдавництва? На що печатати таке драпье? Щобъ баламутати народъ? Я, ласкавый пане, человекъ честный, люблю свой родный край! Вѣрте мѣнѣ, пане, що коли-бъ я не бувъ въ такихъ прикрѣхъ обставинахъ, я бы ивъ одной хвилины не оставялъ тутъ и не „помогавъ-бы правительству“... (Тымъ онъ хотѣвъ сказати, що не пріймавъ-бы субвенціи.)

Разумѣлось, що я ще разъ обѣдывъ редакторѣ „Трубы Мира“, тому и правительственному отовнови, що я иъкому не скажу и словечка, — однакъ въ нынѣшныхъ сумныхъ часахъ годѣ змовчати о томъ, що е ще на свѣтѣ честий патриотъ! Треба конечно звернути увагу правительства на его „стовцы“.

публика, прочитавши такую политичну историю, закрасивъ шляхотско-кастовою краскою, аровумѣла докладно фантазію графа Войтѣха и его вадумешные намѣреня: латинизити и спольщити Русь. Шо се утопія — та ще и пустякота, нема що и кавати. Русь давнѣйша, то не нынѣшня — свѣдомый себе организмъ, до котрого вѣлно графови зблизитися, але котрый не дастся зрѣвнати, бо рускій народъ не въ польскости а въ рускости видить то выше и краше, котре остаточню побѣдити муєть. Графу Войтѣху дякуємо лишь за его отвѣртѣсть.

Рускій послы въ Радѣ державнои.

Въ спеціальной дебатѣ надѣ бюджетомъ промовляли послы: І. Озаркевичъ, В. Ковальскій, К. Мандычевскій и К. Охримовичъ.

Якъ вже по части звѣстно нашимъ читателямъ изъ справозданъ въ засѣданъ Радѣ державной и Озаркевичъ промовлявъ два разы. Разъ, домагаючись получена долѣ руского духовенства, пѣвышена дотация епископства Станиславского и крылошанъ капитулы, тѣнѣйшого сполученя школы съ церковью и заведеня другои руской гимназій та паралельнокъ рускихъ въ гимназійхъ вѣхдонн Галичинѣ, а другій разъ зголосился до голоосу, щобъ промовити за удѣляваньемъ селянамъ бесплатно сировицѣ для худобы.

Пос. Мандычевскій, подобно якъ пос. Озаркевичъ, зажадавъ пѣвышена дотация епископа въ Станиславѣ (до 12.000 зр.), додатку на епископску канцелярію въ Станиславѣ и высихъ пенсій для тамшнихъ крылошанъ.

Пос. В. Ковальскій промовлявъ кілька разѣвъ. Першій разъ о неправильностяхъ въ школьнѣхъ надорѣхъ въ Галичинѣ, о инспекторахъ школь, котрѣ по руски навѣтъ не умѣють и поставивъ резолюцію, чтобы именовано инспекторами лишь такихъ кандидатѣвъ, котрѣ выкажутся знаньемъ языка руского. Въ другій бесѣдѣ пос. Ковальскій представивъ, що въ Галичинѣ нема рускихъ середныхъ школь, критикувавъ помысль утравивъ, выказувавъ стремленя половизаціи въ нашихъ школахъ и зажадавъ другои руской гимназій въ Галичинѣ и руской гимназій въ Кѣцмани.

Мѣжь пос. Ковальскимъ а Охримовичемъ вызвалася прикро дотыкаюча каждого Русина полемика. Пос. Ковальскій въ своій бесѣдѣ подивѣсь покривдженю руского духовенства старостами въ Бережанахъ, Золочевѣ, Жовквѣ и Дрогобычи при ровдѣлѣ запомого въ той способѣ, що старосты не удѣлили запомого священникамъ, котрѣ не голосували на правительственныхъ кандидатѣвъ. На то отповѣвъ пос. Охримовичъ:

„Въ Жовквѣ правительство не вылывало на выборы, бо тамъ выбранный посломъ п. Ковальскій. Якъ було въ другихъ повѣтахъ, не знаю, а скажу лишь шо-до Дрогобыча. За п. Ковальскимъ голосувало 10 священниковъ: Рудавскій вед., Скобельскій, Гошовскій, Шахъ јуп., Гапановичъ, Рудавскій јуп., Дубъ, Ильницкій, Бѣлявскій и Живчинъ. Ти священники разомъ дѣстали 600 зр. запомого, мѣжь тымъ коли въ священниковъ, що голосували на контрѣ-кандидата, лишь три дѣстали запомого. Такимъ чиномъ заходить тутъ пропорція 3 : 10. Отъ яке то було покаранье отъ правительства! Кромѣ того просило ще пять священниковъ, що голосували за п. Ковальскимъ, о запомогу. Одинъ въ нихъ не дѣстать для того, що звѣстный богачъ и бедѣтныи, другій перенесеный недавно за свое политичне поведенье, а для прочихъ трехъ имовѣрно не було потребныхъ средствъ або може були другіи якіи причины. Констатую отже, що правительство покарало не тыхъ священниковъ, котрѣ дали свой голосъ на п. Ковальского, а тыхъ, котрѣ голосували на т. зв. правительственного кандидата.“

Пос. Ковальскій на другій день отповѣвъ п. Охримовичеву, обстаючи при своімъ твердженю, що покарани священниковъ патриотѣвъ були, а навѣтъ шо-до Дрогобыча отчитавъ письма отъ двоухъ священниковъ въ Дрогобыцкого.

Ширше справозданье въ выступѣвъ нашихъ посѣвъ въ Радѣ державной подамо не бавомъ.

Петція черновецкой „Руской Радѣ“ въ справѣ руской гимназій въ Кѣцмани.

Въ отатіи „Голосъ въ Буковинѣ“ въ ч. 33 „Дѣла“ представили мы дуже наглядно потребу заснованя руской гимназій въ Кѣцмани. За тымъ промовляють не лишь етнографичный обставины Буковины, не лишь дидактичый взгляды, але и само справедливѣ понятие програмы рѣвноуправленя вѣхъ народностей въ Австрій. Дѣйстно естъ се за велика аномалія, чтобы въ коронномъ краю большѣсть національна не посѣдала нѣ одного средства до свога власного духового рово, щобъ не посѣдала нѣ одной середной школы, коли меншостямъ дано такихъ школь ажъ чотыри. Доки Буковину певній отеры уважали краємъ прихожимъ до експериментѣвъ организационныхъ, такъ довго выключне форитованье нѣмецкого языка въ школьнѣхъ, съ ущербомъ обохъ краевыхъ, могло бодай въ части и зъ певного одностороннего погляду бути оправдане. Въ нашихъ часахъ однакъ оскорблванье правъ руского народа на Буковинѣ и выключне форитованье румынщины естъ дѣломъ подѣ волкымъ взглядомъ безцѣльнымъ, незручнымъ а шо найважѣйше — несправедливымъ. Русыны Буковинской хотять розвиватися на своихъ питомыхъ основахъ и въ интересѣ самой жѣ державы лежать, безъ довгихъ короводѣвъ вдоволити ихъ справедливымъ, ще до того цѣсарскимъ словомъ апробованнымъ жаданямъ. Тому лишь съ всякою симпатією относимось до змаганъ нашихъ братѣвъ и бажаемо имъ отъ сердца скорой побѣды въ щасливо початѣмъ дѣлѣ.

Петція выслана сими днями черновецкою „Рускою Радѣю“ до центрального правительства и вѣхъ клубѣвъ рады державной гласить въ скороченю:

„Съ конституцією звернено въ нашѣй державѣ велику увагу на розвѣй середныхъ школь. Въ школахъ сяхъ заведено воюды краевѣ языки яко выкладовѣ. Только мы Русыны буковинскіи, один на всю монархію, не стали участниками севъ благодати, хотя на Буковинѣ рускій элементъ становить абсолютну большѣсть въ населеню. Въ Черновцахъ жѣ Русинѣвъ 8.232 душъ, въ Черновецкомъ повѣтѣ 51.839, въ Сереткомъ 18.827, въ Сторожинецкомъ 22.919, въ Выжницкомъ 44.073 а въ Кѣцманьскомъ — 72.626, въ загалѣ на Буковинѣ 239.690 душъ. Пѣвнѣчна Буковина естъ про-те выключно чисто рускимъ краємъ. Потреба заснованя руской гимназій въ Кѣцмани выльває отже и зъ дуже яоныхъ етичныхъ мотивѣвъ. Якимъ способомъ — пытають петенты — думає правительство научити своихъ урядниковъ руского слова и письма? Станъ селянскій пропадає въ темнѣ. Образование оное одержує онъ въ кількадесяти школахъ народныхъ и на томъ все кончатся. Лишавъ оправдѣ ще церковъ и наука устами духовныхъ. Але и тѣ духовнѣ не мають оредствъ, чтобы выобразуватися въ дусѣ национально-рускомъ. Они зъ конечности, чи зъ другихъ взглядовъ проповѣдують по румынски, а народъ рускій зъ конечности горнесе до церкви греко-уніятскыхъ, бо тамъ чує живе своє слово. Зъ того и походять нарканыя буковинского клеру православного на пропаганду католицку. Отже-жъ и въ интересѣ гр.-ориентальной церкви лежить заснованье руской гимназій на Буковинѣ. Отговѣдною мѣщевостею для руской гимназій являєтьсь лишь Кѣцмань. Рускій народъ жѣ въ томъ повѣтѣ компактною масою, повѣтъ посѣдає добру и легку комуникацію и съ прочими частями Буковины и съ вѣхдонн Галичиню. Удержанье учениковъ буде дешевше, якъ денде, а навѣтъ и взгляды педагогично-моральныя говорятъ за Кѣцманемъ больше, якъ за заснованьемъ рускихъ паралельныхъ класъ въ Черновцахъ. Остаточню естъ въ Кѣцмани и готовый будынокъ на гимназію (касарня обороны краевой), а и релігійный фондъ буковинскій и жителей мѣста прійдутъ правительству охотно въ помощь матеріальну“.

Колонизация Руси Мазуран.

Надѣслано намъ друковану польску отовзу подѣсану агентомъ Кародемъ Фридерикомъ Месляномъ зъ Голоскова коло Отынѣ п. заг.: „Osiadlenie części dóbr Majdanu górного we wschodniej Galicyi.“ Въ той отовзѣ агентъ гласить, що п. Зигмунтъ Пѣвко, власитель Слободки лѣсной въ пов. коломыйскомъ и Майдану горного въ пов. надвѣрианскомъ рѣшивъ часть Майдану горного отдати малымъ парцелляма рѣльникамъ „lagodowości polskiej“, а Меслянови поручивъ перевести колонизацію. Тутъ доверва починаєть прихваленье мѣщевости, до подносится съ натискомъ, шо въ Майданѣ естъ „też gzymsko-kato-“

lioki kościół i osada gzymsko-katolicka, а в дѣлѣ 31 lipca odpust.“ Околиця пріятна, а в дѣлѣ дучѣ волке збже, въ мѣщи тутъ шьла, вѣрять вѣла деревомъ, и т. д., отже заробѣтъ шьла, Грунту до парцелляціи естъ 1000 морговъ. Цѣлый грунтъ буде складатися зъ 12 морговъ 6 брпного поля, а 6 молодого лѣса або зѣрнѣ куиѣ. Моргъ грунта продаєтьсь пересѣчно по 10 зр. а зъ того куцуючій муєть 35 зр. заплатити разъ, а 25 зр. въ 10 лѣтахъ рѣчными ратами 5%. Менше якъ 6 морговѣвъ не продаєтьсь, вѣлно набуть 16 и больше морговѣвъ. Кожнай будынокъ и тымчасове помещанье на 6 морговѣвъ — якъ каже агентъ — естъ такъ дешево на продажъ, бо „Wielmożny wyjącej życzy sobie mieć na swych własnych brach prawdziwą polską osadę.“ Сѣмѣнѣ весна близько! Наконцѣ подано руту „Człowiek dniej Galicyi“ до Отынѣ.

Ти отовзы порозсилавъ агентъ Меслянъ по вѣхъ панахъ Мазуранъ съ порученю, чтобы зъ уваги на „interes ludu i kraju“ завѣдомляли о томъ своя „szanowne gminy.“ Якъ бачимо зъ севъ отовзы, на Галичинѣ Русы естъ агентуры, котрѣ зовѣтъсь явою вышюють и переводять въ дѣло правдиву панѣвъ польскихъ зъ вѣхдонн Галичинѣ — депозувати Русъ Мазурами, парцелювати лишь мѣжь рѣльниковъ народности польскѣй, лише длатого, щобъ множити на Русѣ „wie polskie osady“. Коли мы, обговорюючи екть „Towarzystwa ochrony własności ziemskiej“ вказали на правдиву его тенденцію, т. е. на парцелляцію Русы Мазурами, вѣъ польскій газетѣ пали на насъ мокрымъ рѣдомъ и гѣ-же то обурюватися на наше підозрѣванье, а т. д. Цѣкава рѣчь, що вы, панове, теперь коли мы наводимо слова зъ отовзы, выкачючи Мазурѣвъ до колонизаціи Русы, — вы вѣ котрѣй такъ щиро высказують горячѣ ція панѣвъ польскихъ?! Ну, шло вылазить мѣшка — а на всякій способъ оно то хуруристичне, що польскій панъ выкачючы рѣльника отъ участі въ парцелляціи все-же руской землѣ а хоче на нѣй мати prawdziwą polską osadę!!!

Не берѣтъ же, панове, за зле каженъ канцлерови нѣмецкому, шо онъ на польскѣй языкѣ Познаньскѣй хоче мати „echte deutschen Jonien“....

Память Николая Устюжанина

обходило товариство Рускихъ Женщинъ Станиславѣвъ дня 29 л. марта вечеромъ культурно-музичнымъ въ комнатахъ руской общины Гостей насѣло дуже богато. Вечеръ отъ председателя товариства, панна Ем. Ничѣвъ рѣчею, въ котрой указала на великій заслуженыи поета для литературы галицкой тыхъ часахъ, коли лишь не многіи трудящя насъ на томъ поли. Почитаючи память Ничѣвъ торжествує Русь галицка хвилию свога отроу духового. Смѣло приняло нашъ першъ панникъ за великій трудъ выобразованя свога в мой словесности, а плоды ихъ працѣ янѣ воюды. Рѣчь закончила п. на Ничѣвна апостолъ до Товариства Рускахъ Женщинъ, закликаючи до выгравлости въ словесномъ дѣлѣ.

Въ програму сего вечера убѣшли: уера Лисенка зъ „Рѣздвяной ночи“, отограня фортепьянѣ п-ною Ал. Бажанской съ точностю; композиція о. Кумановского „Мертвѣ“, отограна дуже соладко на цѣтрѣ п-ною Левичкою; солы тенорѣвъ „Помаритла панна“ Вахняненна, отдане по артистичному Гаушалевичемъ; декламація элегія пок. Урвичѣна на смерть Маркіана, п-ны Громянскій „До Ластѣвкѣ“ Нижанковского, солы отограны п. Гаушалевичемъ и „У оубѣда хата біла“, вѣвцко, отогране п-ною Ал. Бажанской. Лисенка закончено програму. Панна Грѣта Остермановна и И. Шулаславска отограны при супроводѣ фортепьяну тую хоршу композицію съ великимъ тепломъ и такмъ же артистично. Звѣтотный фортепьянѣ, баронъ Ромашанскій, ливъ умнымъ акомпаньяментомъ причинивъ кожъ до свѣлости вечера. Вѣъ екзекютори зекторки богатой и доброй програмѣ добре заслуженыи ослески за свои труды.

Межи поодинокими куснями державы хоршый и основно выробленѣй отчиты п-ною Гагоракѣвна и Ал. Бажанской. Перша программа читала по житье и литературу дѣлать Николай Устюжанинѣ. Оглавувши долѣ Русы панованьемъ австрийскимъ ажъ до тридцатѣ рокѣвъ, згадавши про заведење рускихъ школь на львѣвскомъ университетѣ и дѣлать Ставропігій, розказала прелегентка о томъ побудило Русинѣвъ галицкихъ до труда вѣ роднои литературою, о часѣ Марціановскѣ, вода рѣчь про богатини, въ котрыхъ жьлъ вѣла пок. нашъ поетъ Николай. П-на Ал. Устюжанинѣ читала „Про поєзін Николай Устюжанинѣ“, Прелегентка подала поглядъ на отѣлѣвь и лиричю поєзін въ загалѣ, на проводѣни якъ находило въ Устюжанинѣ поємкахъ ныхъ: „Рокрутка“, „Земскій рай“, „Пѣснь“

школьницъ по его посвященю. Громада Сколибъ... непамятныхъ дѣтъ не мала школы анѣ учи...

— Зѣ Комарна пишутъ намъ: Якъ Турка оз... овною радою поштвою, такъ Комарно бѣдне оз...

— Читальня въ Вербовцѣ, пов. теребовельского... устроила недавно науково-забавный вечерницѣ, на...

— Выдѣль читальнѣ въ Черноионцѣхъ великихъ о... дае Дхв. Выдѣлю обществу им. Качковского...

— Подяка. Въ имени членѣвъ читальнѣ въ Су... правничѣ складаю сямъ прилюдно подяку Свѣтл...

— Именована и перенесена. Министръ просвѣты... перенѣсь окружныхъ инспекторѣвъ пн. Етадія...

— Въ Давнячи коло! Залѣщикъ заивалися въ... коршмѣ два брати Вагалюки. Наразъ стали пе...

— Наибольшій бриллантъ, знаный на свѣгѣ, пока... жесея очамъ людскимъ сего мѣсяца. Въ серниа...

— Доповняючѣ выборы до радѣ повѣтвыхъ отбу... дитоя: 1) въ Скалатѣ: для 4 л. мал одного...

— Православный буковинскій фондъ религіиной осно... вуе своимъ коштомъ румунскій цеоіонатъ для...

годанъ буде такъ уложенъ, чтобы студентки... могли и той мовы учитися. — Справедливо за...

— Борба съ жандармомъ. Въ ночи для 29 л... марта подымавъ патрулюючій жандармъ Мих...

— Зѣ-подѣ Золочева пишутъ намъ: Въ Колтовѣ... подѣ Золочевомъ цоварилися два горальниа...

— Свѣтлый Выдѣль тов. „Просвѣты“ дарувавъ... читальнѣ въ Порогахъ 83 книжка, за що сер...

— Подяка. Въ имени членѣвъ читальнѣ въ Су... правничѣ складаю сямъ прилюдно подяку Свѣтл...

— Именована и перенесена. Министръ просвѣты... перенѣсь окружныхъ инспекторѣвъ пн. Етадія...

— Въ Давнячи коло! Залѣщикъ заивалися въ... коршмѣ два брати Вагалюки. Наразъ стали пе...

— Наибольшій бриллантъ, знаный на свѣгѣ, пока... жесея очамъ людскимъ сего мѣсяца. Въ серниа...

— Доповняючѣ выборы до радѣ повѣтвыхъ отбу... дитоя: 1) въ Скалатѣ: для 4 л. мал одного...

— Православный буковинскій фондъ религіиной осно... вуе своимъ коштомъ румунскій цеоіонатъ для...

Руска мова буде обовязувати вглядно, а подѣль... 31 л. марта въ 70 роцѣ житя. „Варшавскій Днев...

никъ“, якъ звѣстно, побиравъ и побирае субвен... ции правителюству, а пок. Шебальскій бувъ...

— На „Рускій Свѣтаникѣ“ приолали П. Т.: Ив... Майба зѣ Тарнавки, А. Наковокій зѣ Яблонова...

— Дрѣбній вѣсти. Ювлейный отиусть оголооивъ... пана римокій на часъ отъ 4 цѣвгня до 31 грукня...

— Вѣсти зѣ Аепархіи Львѣвской. Конкурсы на пар. Ямельницю дек. скаль... оского надаря ординарїтского розписала митроп...

— Вѣсти зѣ Епархіи Перемыской. Завѣдательство капелланія Кутыще, дек... залозецкого, п-лучивъ о. Юсїя Бородѣвичѣ. За...

— Вѣсти зѣ епархіи Станиславѣвской. Каноничну институцію одержавъ о. Вин... кентїй Кузикъ на пар. Ооовцѣ, дек. чортков...

— Вѣсти зѣ епархіи Станиславѣвской. Каноничну институцію одержавъ о. Вин... кентїй Кузикъ на пар. Ооовцѣ, дек. чортков...

— Вѣсти зѣ епархіи Станиславѣвской. Каноничну институцію одержавъ о. Вин... кентїй Кузикъ на пар. Ооовцѣ, дек. чортков...

— Вѣсти зѣ епархіи Станиславѣвской. Каноничну институцію одержавъ о. Вин... кентїй Кузикъ на пар. Ооовцѣ, дек. чортков...

— Вѣсти зѣ епархіи Станиславѣвской. Каноничну институцію одержавъ о. Вин... кентїй Кузикъ на пар. Ооовцѣ, дек. чортков...

— Вѣсти зѣ епархіи Станиславѣвской. Каноничну институцію одержавъ о. Вин... кентїй Кузикъ на пар. Ооовцѣ, дек. чортков...

жа, якъ були за послѣднихъ двохъ лѣтъ, усту... гиятъ, бо не доууститъ до того конкуренція збѣжева, котра ось вѣ...

— Вѣсти зѣ Аепархіи Львѣвской. Конкурсы на пар. Ямельницю дек. скаль... оского надаря ординарїтского розписала митроп...

— Вѣсти зѣ Аепархіи Львѣвской. Конкурсы на пар. Ямельницю дек. скаль... оского надаря ординарїтского розписала митроп...

— Вѣсти зѣ Аепархіи Львѣвской. Конкурсы на пар. Ямельницю дек. скаль... оского надаря ординарїтского розписала митроп...

— Вѣсти зѣ Аепархіи Львѣвской. Конкурсы на пар. Ямельницю дек. скаль... оского надаря ординарїтского розписала митроп...

— Вѣсти зѣ Аепархіи Львѣвской. Конкурсы на пар. Ямельницю дек. скаль... оского надаря ординарїтского розписала митроп...

— Вѣсти зѣ Аепархіи Львѣвской. Конкурсы на пар. Ямельницю дек. скаль... оского надаря ординарїтского розписала митроп...

— Вѣсти зѣ Аепархіи Львѣвской. Конкурсы на пар. Ямельницю дек. скаль... оского надаря ординарїтского розписала митроп...

— Вѣсти зѣ Аепархіи Львѣвской. Конкурсы на пар. Ямельницю дек. скаль... оского надаря ординарїтского розписала митроп...

— Вѣсти зѣ Аепархіи Львѣвской. Конкурсы на пар. Ямельницю дек. скаль... оского надаря ординарїтского розписала митроп...

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† О. Дмитрій Вахникъ, капелля въ Глянкахъ, пов. надворнянского, упокоився для 20 л. мар...

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† О. Григорій Чернявскій, православыный парохъ въ Щербѣвцѣхъ на Буковинѣ, упокоився д. 9...

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† Юсїя Чарникъ, ветеринаръ въ Золочевѣ упокоився д. 3 л. цѣвгня.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

Господарство, торговля и промыслѣ. Курсы збѣжа. Цѣны збѣжа „подокочили мнѣ...

Пареписка Редакціи и Администратіи.

Всч. І. Г. въ Высѣпѣвцѣхъ. Залашанъ марта о. р. — Вп. О. Б. въ Боринѣ. „Библ. пов.“ выслася въ-другѣ; въ посылку не дѣйшла Ваоъ. — Всч. С. П. вѣдому. За кождимъ разомъ выслася...

Подяка.

Навѣщенъ тяжкимъ ударомъ смерть надорожного намѣ отцѣ, пощ...

мамо злою дороги зь подальших навѣтъ о-
ронѣт и зь другихъ деканатѣвъ, въ часѣхъ
такъ великомъ, що вычлѣнати воѣхъ було бы
трудно. Дакуемо Воч. Отцу Токару за его се-
редне надгробне слово, а Воч. о. декану Радко-
вичу за проводъ въ похоронѣ, п. Бурбалену за
участь въ похоронѣ озъ свѣчками, и воѣмъ чи-
сленно збраннымъ парокіанамъ и людемъ зъ оу-
сѣднихъ селъ. Нехай ти слова, Вл. Доброшѣ,
будуть для Васъ залатою бѣгъ позабавшю
вдовы и сирѣтъ и нехай Воевышній хоронитъ
Васъ бѣгъ подобныхъ ударѣвъ судьбы!

Собѣя Сосновска, вдова, Северина Сушке-
вич, Стефанія Шведзicka, Марія и Ярослава,
донки. Романъ Сосновскій, сынъ. Михаилъ
Шведзickій зять.

Подяка.

Нешодадна омертвѣ забрала менѣ дорогого
жука и друга о. Дмитрія Стеф. Вахняка по
догодѣтвѣ, мучительной слабости. Въ той пе-
чальной для бѣдной вдовы хвили нашлася добрый
люде, що посильши осушити ея слѣзы, и тымъ
дакую вседолю.

Именно дакую бѣгъ сердца Воч. оо. Краоцко-
му, Шанковскому, Икаловичу, Бурачинскому,
Иос. Левичкому, Кучинскому, Недезickому, Хо-
мину, Мармуровичу, Федюкови и Василичу за
ихъ участь въ похоронѣхъ покійного, Воч. о.
Иосифу Тиховичу за его трогательне, воѣхъ до
слезъ порушивше слово надъ могиллю незабут-
ного моего друга. Спаси Богъ Вамъ, Всечестивъ
Отцъ!

Оособляю же подяку выражаю Воч. о. Иос.
Левичкому зь Гавриловки, который подѣ часъ
слабости якъ и похоронѣвъ заявивъ самоотвер-
жене, вышъ невылке, и истинно-братню та оу-
сѣдоку зачлѣвѣть, такожъ Вл. обывателямъ
паньству Дубѣ, котрий дѣломъ и словомъ ока-
залиясь найбільшійшими и горю чоловічеському
тепло сочувствующими людьми. Для нихъ и Воч.
о. Левичкого не стає менѣ олдѣвъ до належатой
подяки, а молю лишь Бога, щобъ Онъ оторичею
надгородивъ ихъ и дѣти ихъ за все, що здѣлали
для покійного и бѣдной вдовы.

Гдань 19. (31.) марта 1886.

Михайлина зь Малицкихъ Вазилкова.

Надѣслане.

Подмога для немощныхъ средствъ. Якъ часто
приводять хоробы журу и недостатокъ для родимъ тыхъ,
шо працю рукъ своихъ мусять старатися о свое щоденне
удержанье. Треба отжъ съ признаемъ поднести, шо панъ
антикаръ Р. Вранцъ въ Цирку вже бѣгъ давнымъ лѣтъ
выдѣ даромъ для людей немощныхъ средствъ а страдаю-
чихъ на недуги желудка, утробы, жовчи, геморойа и т. д.
и свои славно виѣтой пилулки швайцарскы, а шобы ихъ
одержати, треба лишь просто до него отнеситися.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 1563 136—7

Зълье Зебургера яко певне средство на
катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна оидио пакчи
20 кр. За опакованье и посылку почтою числится
10 кр.

Матерію на одѣжъ

лишь зь тревалю оводной воины для мужчини
средного росту

3.10 метра } за ар. 4-96 кр. зь доброй воины овед;
на " " 8- " зь лѣпш. воины овед;
однo убрание } " 10- " зь тонкой воины овед;
" 12-40 " зь дуже тонк. вои. ов.

Пледы до дороги за штуку зр. 4, 5, 8 и ажъ
до зр. 12. — Дуже красивой одни, сподиб, обгоринки,
матерія на сурдуть, плащъ до дощу, твель, стра-
чокъ (модель), комозъ, камгаризъ, шевюгъ, трико,
суика для дамъ и на биларды, перувеньи, доскныи
поручає

Заложены **Joh. Stikarofsky, — 1866. —**

Складъ фабричный въ Берѣ.

Вазоры франко. Карты вабрѣвъ для паньвъ
крашкѣ нефранкованю. Высылки за посылка-
тою надъ 10 зр. франко.

Я маю завсѣгды складъ суика зр. 15000 а. в.
и розумѣю само собою, шо при мойй свѣтлой тор-
говли позабавитъ решетки на 1 до 5 метрѣвъ довгы;
и змушеный отжъ продавати такы решетки багато по-
нише цѣны вырѣбу. Вазорѣвъ зь нихъ посылати
не можна однакжъ недогодай решетки отиѣнитися
або отдася грошъ (Рѣбу зачѣту, шо другій выр-
мы вымѣнитися такожъ, може шо за гѣршій товаръ
але грошей не звертають.

Черезъ наслѣдуванье ледачихъ або обм-
ливихъ фирмъ выдужоу змушенымъ закнати ин-
сервованъ и прошу для того моухъ П. Т. Комитетъ
тѣмъ шобы мою оидио фирму задержали ласкаво
въ памяти а на случай потреби почтили мено свои-
ми поважанныи замовленями, котрымъ я завсѣгды
отдамъ мою найбільшу увагу.

Кореспонденци приймають въ языкахъ нѣ-
мецкомъ, угорскомъ, чеськомъ, польскомъ, италий-
скомъ и французскомъ. 1577 (13—24)

Гарантія

конкуренции мебѣльвъ.

Навретельнѣйше и найдешевше
жерело покупу, высылка мебѣльвъ
до воѣхъ частей свѣта гуртомъ и
въ дрѣбной продажѣ.

лише 10 зр. Теодоръ Димовичъ, Вѣденъ.

1579 I. Bezirk Wipplingerstrasse N-ro 27. (7—24)

Цѣняки даромъ и франко.

КОНТОРА ВЪИМЪНЫ

ц. к. уприв. газлиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1556 14—7

купує и продає

Всѣ эффекты и монеты

подѣ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и
5% Листы Гип. преміованій

котрий послѣ закона зь дня 2 Липня 1868 (Днев. з. д.
XXXVIII. Ч. 93) и наввысшю постановы зь д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фон-
довыхъ, пуиллярныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадіа

можно въ сый Конторѣ получить.
(до вылосования съ 10% премію т. е. по 110 за 100)
Всѣ припорушена зь провинци выконуются безъ
проволатки по курсѣ дневномъ, на числѣчи нѣякою провизи.

"ДЫМЪ"

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣ-
на 1 зр. 50 кр., съ пересы-
лкою 1 зр. 70 кр.

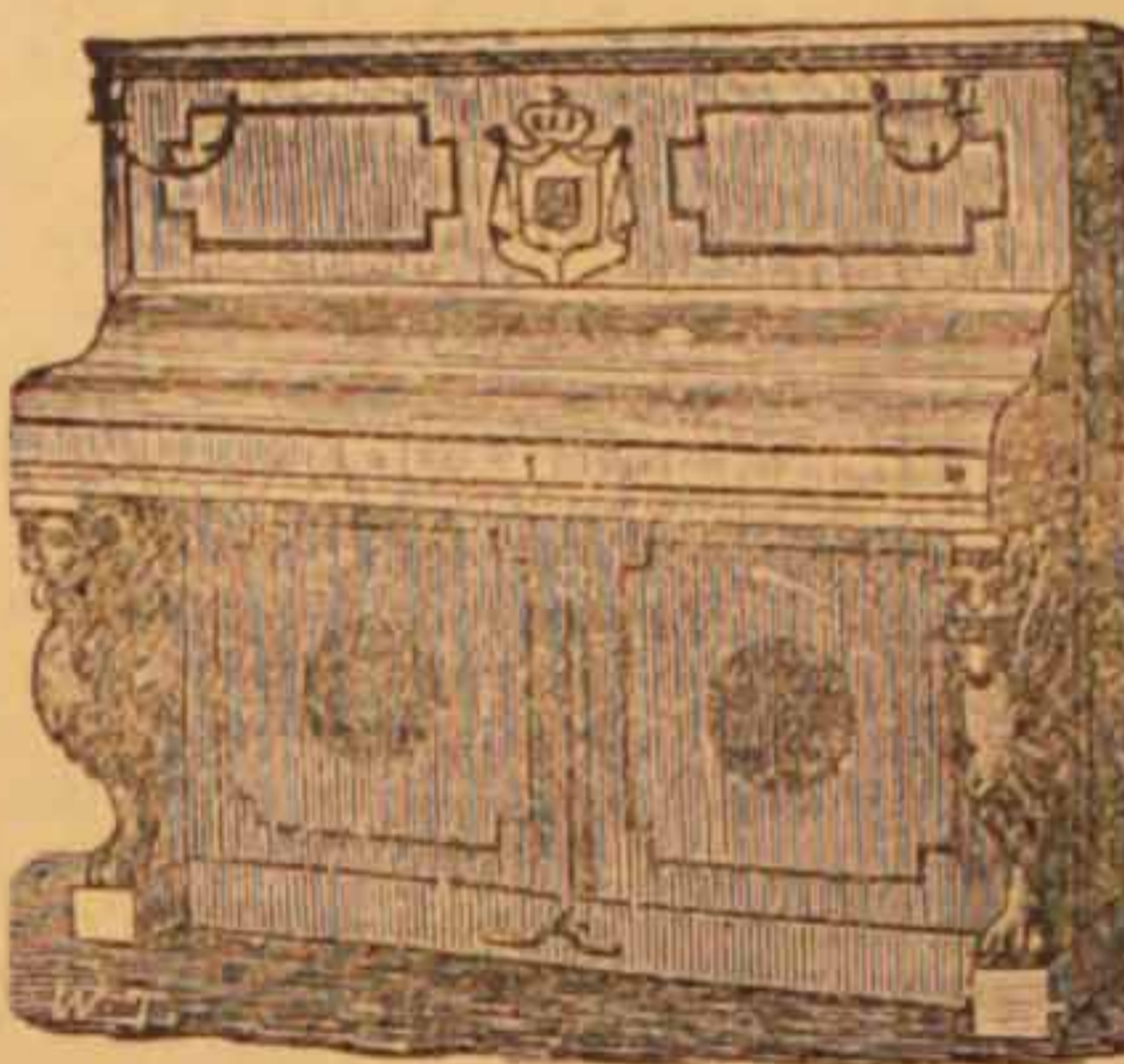
Дѣстати можна въ адми-
нистраци "Дѣла" або въ
кигарни Старорингйской.

К. Диккенса

Новорѣчнй Дзвонъ

Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.

Дѣстати можна въ адми-
нистраци "Дѣла" або въ
кигарни Старорингйской.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, шо Высоковажаній отцѣ духовній
уряджуютъ при церквахъ хоры, прото поручаю мою
ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНЯ СПѢВУ.

Высоковажаній п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до
русской гимназіи у Львовѣ инструмента моего вырѣбу и мо-
же дати Высоковажанымъ Отцамъ Духовнымъ о тѣмъ
дуже пожиточномъ инструмента наилучшу информацию.
Цѣна тыхъ инструмента отъ 70 зр. а. в. и выше
Давъ такожъ на рати.

1372 69—7

Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органѣвъ и гар-
моніюмъ у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ НАСѢНЯ И РОСТИНЪ

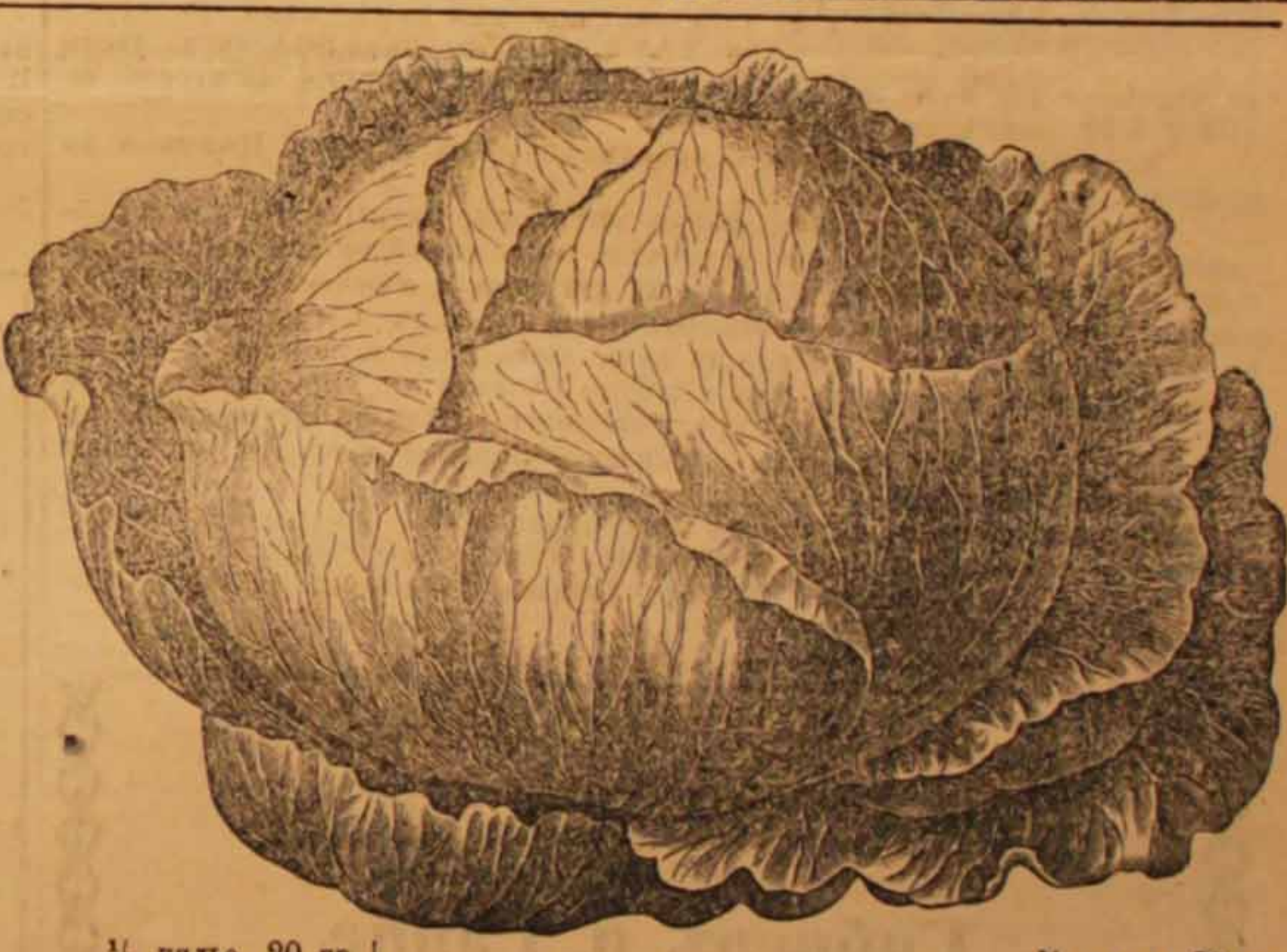
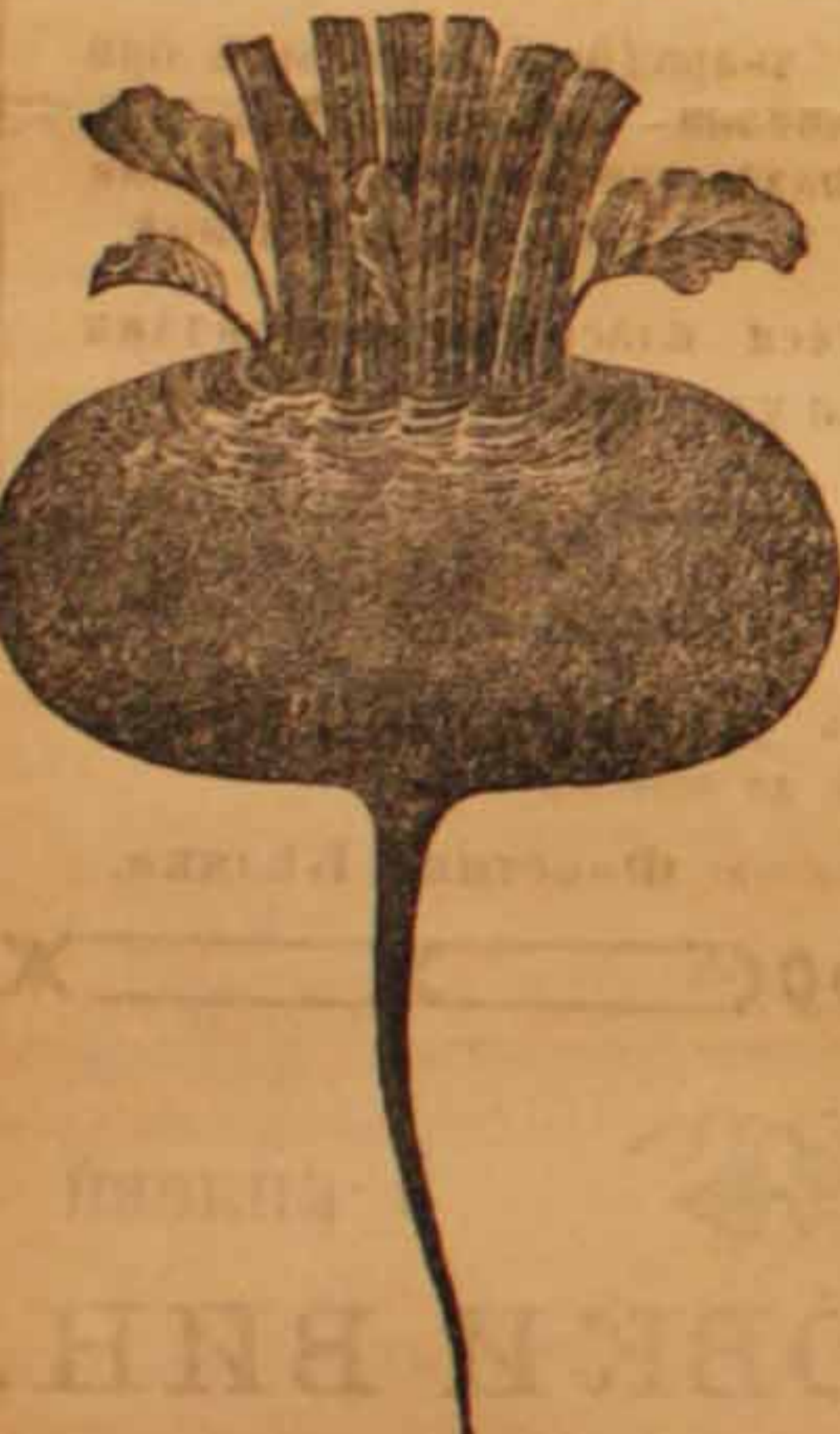
І. СТАХЕВИЧА

у Львовѣ, пляцъ Маріацкій, ч. 11.

поручає зовсѣмъ свѣжє и певно сходяче насѣне огородины, цвѣтѣвъ, травъ,
ростинъ пашныхъ, промысловыхъ и господарскихъ, деревъ и корѣвъ, деревъ ово-
чевыхъ, цвѣтѣвъ вазоносныхъ и вѣликихъ другихъ рѣстинъ.

Цѣна въ валюѣ австрійской; вага метрична. Высылка за готѣвку почтою або залъ-
вницею або переказомъ почтовымъ. При болшихъ замовленяхъ отповѣдний рабать. За
опакованье дочисляеа лишь власный выдатокъ.

До кожного замовленя за 5 зр. додаю порцію новины зь огородинъ або цвѣтѣвъ або
дѣвъ штуки найкраснихъ цибулюкъ Георгіина, або дѣвъ цибулюкъ Туберозѣвъ
овально пахучихъ, а до замовленъ на 3 зр. додають насѣне городины або цвѣтѣвъ
посля wyboru зь цѣнника до 20 кр., або дѣвъ штуки найкраснихъ Гладіолюбѣвъ.

Калифорнъ.	
20 грамѣвъ зр. кр.	зр. кр.
Англіійскій вчасній до виспект. и до друнту	— 40
" " пѣзай	— 40
Ерфуртскій дуже великій, вчасній до инсп.	1 80
и до друнту	— 40
Волооскій великанскій вчасній до друнту	— 50
" " пѣзай	— 60
Non plus ultra, дуже великій и тревалій осѣняй	1 —
Кануста волооска.	
Вѣденская найвчаснѣйша	— 14
Ерфуртская велика жовта, пѣзая	— 14
Vergius, дрѣбно кучерява, найбільша, дуже пѣзая	— 14
Кануста крижѣвнъ.	
Звычайна до квашеня съ великими го- ловками	— 10
Найвчаснѣйша	— 10
Бруншвицка найбільша	— 16
Ульмска пѣзая, 20 килло тяжкй головки	— 16
Штрабургская, 50 килло тяжкй головки	— 16
Ерфуртская, кроваво червона, на салату	— 18
Ульмска червона, пѣзая	— 24
Кануста бруссельска.	
Бруссельска пѣзая, дуже красна	— 10
Ярлужъ.	
Vraissica oleacea foliosa на пашу 1/2 кил- ло зр. 1-60	— 12
Viridis 4' високой, знамената паша 1/2 кил- ло 2 зр.	— 15

20 грамѣвъ зр. кр.	зр. кр.
Калирепа.	
Англіійска вчасна, бѣла або синя	— 12
Велика пѣзая	— 10
Голіаць синя, 10—12 кил. тяжка, делкатна	— 25
Ерфуртская, бѣла, вчасна, знамената на о- твертый грунтъ	— 20
Бруква.	
Велика столова, жовта	— 60 — 4
" " бѣла	— 70 — 4
Англіійска великанска жовта, дуже смачна	— 60 — 4
Англіійска, велика, червоная	— 80 — 5
Империалъ, нове, въ видѣ яблокѣ, жовта	1 — 6
Морква.	
Париока, найкоротша, найвчаснѣйша виспектѣвъ	1 20 — 8
Нантъ, червона, середно-довга, безъ отрѣзани	1 — 8
Альтрингамъ, дуже велика, червона и солодка	— 60 — 4
Франкфуртская, темно-червона, се- редно-довга	— 80 — 6
Саальфельдока, бѣло-жовта, велика, цукрова	— 60 — 4
Великанска, жовта	— 45 — 4
" " бѣла	— 35 — 4
Оба послѣдній роды суть дуже добрй на пашу.	
Петрушка, седелеръ и иншій корѣный рос- тинъ.	
Петрушка цукрова, коротна груба	— 40 — 4
" " довга	— 35 — 4
Рѣпа.	
Маева, бѣла або жовта	— 40 — 4

20 грамѣвъ зр. кр.	зр. кр.
Тельговска до квашеня	— 80 — 6
Звычайна на пашу коротка	— 35 — 4
" " " довга	— 40 — 4
Турнисъ (рѣпа на пашу)	
Бѣлый, довгий або круглый	— 50 — 5
Великанскій, жовтый	— 55 — 5
Border Imperial	— 55 — 5
Бураки цвѣтлоу.	
Ерфуртскій наилучшій, черно-червоый круглый	— 45 — 4
" " довгий	— 40 — 4
Египетскій, дуже делкатного смаку	— 70 — 6
Бураки на пашу.	
Обердорфскій, дуже выдатий	— 30 — 4
Великанскій червоый або жовтй, довгий	— 28 — 4
" " цвѣлоты довгий роотуть надъ землю, д. выдатий, жовтй	— 28 — 4
Поля, великанскій	— 34 — 4
Баварскій великанскій	— 35 — 4
Лейтвицкій, жовтй, круглый д. выдат.	— 30 — 4
Мамутъ червоый, дуже довгий	— 35 — 4
Villmopin, бѣлый, дуже выдатий	— 28 — 4
Бураки на пашу, самый великанскій, воѣ роды разомъ змѣшанй	— 25 — 4
Салата.	
Каменноголова, вчасна, золотожовта, зелеза або сѣбно-бѣла	— 18
Weehle's Tom Thumb, вчасна, жовта, найл.	— 18
Напролиована, темно-червона, вчасна	— 16
Озіа жовта	— 10
Австралийска, до обламываня, дуже цѣнна, бо обламуетя лютки бѣгъ весни до осени, есть смачна, делкатна (пор- ція 10 кр.)	— 30
Воыкй роды разомъ помѣшанй	— 14

1/2 килло зр. кр.	зр. кр.
Редьковка мѣсячна.	
Кругла до виспектѣвъ и городу, бѣла, ро- жева, пурпурова, фиолетова, жовта, воѣ роды разомъ змѣшанй	— 8
Редьковъ.	
Ерфуртска озима черна	— 8
Хиньска " рожева наилучша	— 10
Украинска довга	— 20
Дрезденска, золотожовта, овальна, маева, знамената	— 10
Цибуля.	
Звычайна, тревала, наилучша до перехову на зиму	1 80 — 12
Испанска, бѣла, дуже тревала	1 20 — 20
Бруншвицка темно-червона, тверда	2 — 15
Мадеира великанскае найбільша, кругла (ея обѣса попередно въ виспектѣвъ и въ маю переоса- джуея)	2 — 15
Семильтна, дуже пожиточна, разъ заофия зимує обѣмъ лѣтъ и воє родитъ	1 20 — 10
Дальше поручає всякй роды травъ, чи- стыхъ або помѣшанныхъ разомъ съ собою и съ всякими родами конюшинъ, отповѣдно до свойсавъ рѣвныхъ грунтѣвъ; всякй роды ко- нюшинъ, люцерны, ссартеты и иншихъ паш- ныхъ рослинъ; американску кукурудзу "конскій зубъ"; рослины медодайнй; насѣния цвѣтѣвъ, деревъ овочевыхъ и лѣсовыхъ.	
Всяне насѣне есть свѣжє, чистоє и схо- дитъ певно подѣ гарантію.	
Цѣнникъ голоный, де есть подана такожъ докладна инструкція шо до управы и вымогъ грунту высылаетъ на жаганье франко.	

Славный дрѣжджѣ прасованіи

однакожъ пеши въ розчинѣ

зѣ фабрики Ад. Игн. Маутнера и Сына у Вѣдн Sct. Marg

поручае

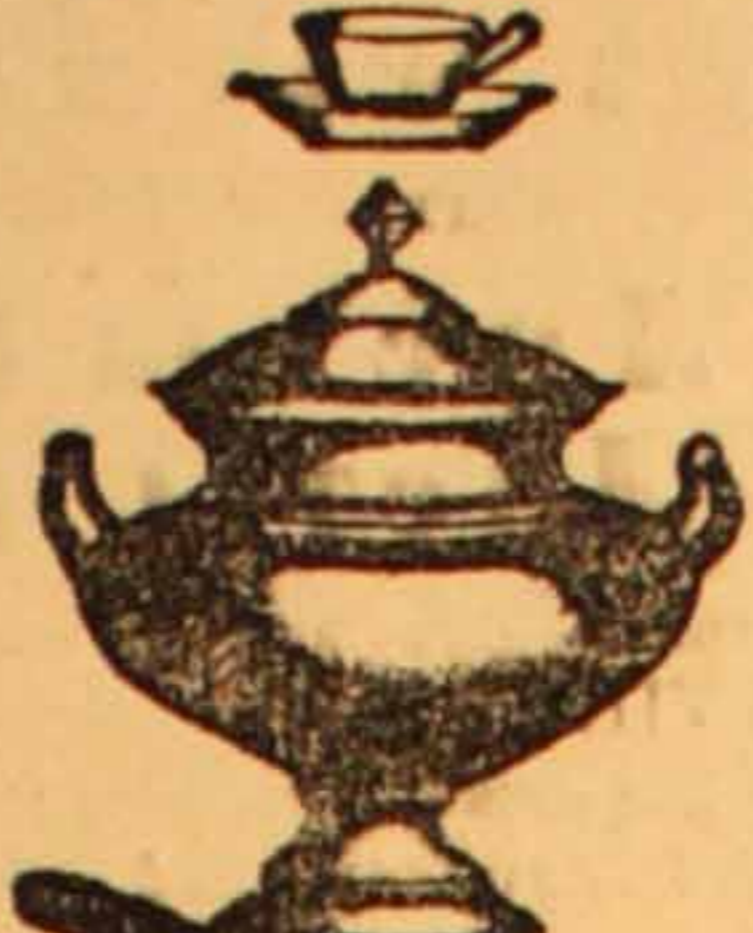
на надходячій великодній свята

торговля **КАРОЛЯ БАЛЛАБАНА** у Львовѣ.

Ласкаві замовленія въ найменшій скількості приймае отъ нинѣ и высылкае ихъ почавши отъ дня 15 цѣтня на жаданье каждого означеного дня.

Прощу о скорѣ замовленнѣ. 1604 1-4

МАГАЗИНЪ ПОРЦЕЛЯНЫ и СКЛА **ЕД. ГЕБГАРДА** у Львовѣ, пляцъ Маріяцкій ч. 7. поручае въ наибѣльшомъ выборѣ и зѣ первоградныхъ жерель

Сервисы столовыя, гербатныя и кавовыя. Скло кристаллеве, різане, гравироване, тонко, муселинъ и гладко звичайно.

НА СВЯТА!

просить о вчасній замовленія

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобычѣ и Коломыѣ

Вино въ барилкахъ 4-литровыхъ по 80, 90 и 100 кр за литру; также дешевле по 70, 60 и 50 кр. (барылка чистаго 50 кр.). Въ фляшкѣ чистаго 50 кр. почавши за фляску и выше

Замовленія на дрѣжджѣ просимо присылати заважу зъ означеннымъ терминомъ, наколи выслати. Зачисляти будемо 10 по 1 зр. 20 кр. Не по 80 кр. за кильограмъ дрѣжджѣй Маутнера. Найвыгоднѣйша высылка въ оригинальныхъ скринкахъ по 4 и 10 кильо. На случай потребности высылкаеся и въ меншій скількості

Зарядъ Народной Торговлѣ.

Зѣ рукодѣльнѣ виробѣвъ церковныхъ **И. ПАКУШЕВСКОГО** Улиця Орменська противъ „Народной Торговлѣ“

Отозва до Всечестного Духовенства.

Конкуренція, яка повстала въ нашомъ краю въ виробѣвъ рѣчей церковныхъ, а особливо що до импортованихъ зъ чужихъ фабрикъ недовѣдченными предприїмцями, амушае мене менше дешевше и зѣ першоу руки на жаданье.

- Кадильница жовта 10 зр. посреблена 12 зр. Ладоница " 2 " 50 кр. Хресты батареви 8-10-12-20-30-40 зр. и выше. Чаша золотена въ огни гладкой работы 14 зр. Дарохранительница съ короною золотена 18-25-30 зр. Хрестъ ручный орѣховый 4 зр. 50 кр. Мировнякъ 1 зр. Ложечка 1 зр. Звѣзда 1 зр. Хрестъ на хоругвъ жовтый 6 зр. Золоченье въ огни чашѣ 8-10-12 зр. и выше. Посребленне кадильницъ 2 зр. 50 кр. Обновленне окута до Евангеліа: 6-8-10-12-15-18 зр. Нове окутье " " 15-18-24-30 зр. и выше. Лѣхтарѣ мосаживъ пошла высокоюта.

Диваныки Викторія, съ взорами зѣвратѣ або цѣвѣтъ ар. 2-80, Викторія обрусѣ съ френдалями, найновѣйші взоры ар. 2-20 и 3-40. Викторія покрывала на лѣжка ар. 3-20 и 4-20. Гарнитуръ покрывной два одѣяла и одинъ обрусѣ ар. 7-75. Гарнитуръ Викторія, также 2 одѣяла и 1 обрусѣ ар. 7-50 и 10.

Конкуренція обманѣ коньскими дергами. Фабрика дергъ Викторія предладе на перекуръ обманчивой конкуренціи величезной, широкій и дуже грубій не до значени дерги Викторія съ 6 пестрыми пасками модными за штуку лишь по зр. 1-40. Таки самы 1-90 цм. довгій и 1-30 цм. широкій зр. 1-60, найтяжшоу якості дубль зр. 1-90. Тѣ дерги можна также уживати замѣстъ коцьбъ на постѣль.

П. Т. Намамъ властителѣмъ коней поручаемо нашъ специальный виробѣ фликерскихъ дергъ Викторія съ зовѣмъ ясножовтымъ тломъ и съ осьми пестрыми бордюрами въ паски за штуку зр. 2-60, найтяжшоу якості зр. 3-50. Специальная въ правдиво английскихъ дергахъ до подорожи съ правдивою имитациею тигрсовой кожи, можна уживати также на возы и санѣ, цѣна за штуку зр. 8-50 и зр. 9-50. Правдивый англ. пледы до подорожи для мужч-инъ 850 цм. довгій, 150 цм. широкій за штуку зр. 4-75 и 5-50, найлѣпша сорта зр. 7-50. Великий выборъ дивановъ, одѣялъ, обрусѣвъ и дергъ. Цѣникки на жаданье даромъ и франко.

Призвану загально найлучшу Масау до запусканія підлогъ поручають **Гибнеръ и Ганке** у Львовѣ. 1884 43-0 Перепродуючимъ даємо отповѣдній рабать.

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

500.000 МАРОКЪ. Специально-же: 1 Прем. 300.000 1 выгр. 200.000 2 " 100.000 1 " 90.000 1 " 80.000 2 " 70.000 1 " 60.000 2 " 50.000 1 " 30.000 5 " 20.000 3 " 15.000 26 " 10.000 56 " 5.000 106 " 3.000 253 " 2.000 512 " 1.000 818 " 500 31720 " 145 16990 " 300, 200 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20

Каждый получить на руку оригинальный досъ засмотренній гербомъ державнымъ и урядовый плянъ лосования, зѣ котороу видко въ блвнѣйшій половине. Заряеъ по тлгаснеу получить каждый берущій участь урядову лоту выградныхъ, засмотрену гербомъ державнымъ. Выплата выградныхъ сѣдуе пѣсля пляну рѣтально и пѣдъ гарантїею державы. Наколи-бѣ неожиданно получительсв не годовае плянъ лосования, то мы радо готови недогодній лосы передъ тлгаснемъ назадъ выти и отдати полученоу за нихъ суму. На бажанье высылкаются урядовы пляны лосования на передъ даромъ. Щобъ мы могла всякъ замовлені старанно выконати то просимо высылати ихъ ны найкорше, на каждый случай однакожъ передъ

20. цѣтня 1886

просто до насъ **VALENTIN & Comp.** Bankgeschäft Hamburg.

БОЧѠВКИ И ВИНО

торговля ГЕГЕЛЯЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНО **К. Ф. ПОПОВИ**

1545 (11-53) ВЪ ТЕРНОПОЛѢ 1 бочѠвка Гегеляйского столового 2 1 " Гегеляйского столового лучшей якості 2 зр. 30 кр. и 2 1 " Гегел. стол. ароматичного 2 1 " Самородного выградного . 4 1 " Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 Черной вина: 1 бочѠвка Vizcontai 2 1 бочѠвка Vizcontai отаре 2

Повыше наведеній цѣны розумѣеться отъ бочѠвкою окованую желѣзными обручями плаченымъ портомъ почтовымъ, такъ же склонный отбиратель жадныхъ больша не пощадитъ вина особито отъ продуцентѣвъ здоровъ добры, и лучший Вершець, и пророкаевъ окаянъ замовленіа

„ДОРВАЛАСЬ НИТКА“

КамѠля на 4 опроти. Националь Александръ И. Конискай. Цѣна 30 кр. зѣ 25 въ м. УШ-аѣ, сторѣтъ 79. Набути можна черезъ „Дѣла“. Съ высылкою по-за Львовъ 32 кр. за прикупку

Тятненъ вже 24-го сего Мѣсяця **Kincsem** по 1 зр. 11 лосѠвъ 10 зр. **ЛОСЫ** Головна выградна готѠвкою **50.000** зр. 10.000 зр., 5.000 зр. по от- 20% 14788 выград. готѠвкою. Кинчель-лосы достати можна: Въ бюрѣ лотерїейнѣмъ угорского Ласкеу-клубу, Будапѣшть, Waitznergasse 6. 1886 12-20